
---

de
Gouden
Kandelaar

PROFETISCHE BEDIENING

Deel 1

T. Austin-Sparks

aflevering 135

PROFETISCHE BEDIENING

Deel 1

T. Austin-Sparks

VOORWOORD

De functie van profeet is nagenoeg altijd die van herstel geweest. Dit houdt in dat hij te maken had met iets wat verloren was gegaan, iets dat God zeer na aan het hart lag. We zien bij een profeet dan ook altijd een ontevredenheid met de situatie zoals die op dat moment was. Daar komt nog bij dat het volk niet geneigd was om de kostbare weg van Gods volle voornemen te gaan en daarom was de profeet gewoonlijk zeer impopulair.

Maar zijn impopulariteit was geen bewijs dat hij het mis had of overbodig was, want iedere profeet van God werd uiteindelijk gerechtvaardigd, hoewel dat groot lijden en schande meebracht voor het volk.

Als het waar is dat profetische bediening te maken heeft met de noodzaak tot herstel van Gods volle plan aangaande Zijn volk, dan is het nu zeker de tijd daarvoor! Weinig oprechte en verstandige mensen zullen willen beweren dat alles goed gaat met de gemeente van Christus. Een oppervlakkige vergelijking met de eerste jaren van de gemeente laat een scherpe tegenstelling zien tussen toen en nu.

Neem alleen de levensperiode van één mens – Paulus. In het jaar 33 volgden enkele onbekende mensen, die als arm en onwetend beschouwd werden, een zekere Jezus van Nazareth, wiens naam veracht was bij elk weldenkend mens. Deze mannen bleken later, nadat Jezus gekruisigd was, Hem te verkondigen als Heer en Heiland, maar werden hard aangepakt door de officiële instanties.

Hoe was de stand van zaken in het jaar dat Paulus stierf – 67 of 68 na Christus (34 jaar later)? Er waren gemeenten in Jeruzalem, Nazareth, Caesarea, Antiochië en heel Syrië, Galatië, Sardis, Laodicea, Efeze en in alle steden aan de westkust van Klein Azië, in Philippi, Thessalonica, Athene, Corinthe en de belangrijkste steden van de eilanden en het vasteland van Griekenland, in Rome en de westelijke Romeinse koloniën, en in Alexandrië.

De geschiedenis van generaties van zendingsondernemingen, tienduizenden zendelingen, grote bedragen aan geld, grote organisaties en alle publiciteit, propaganda enzovoorts, steekt niet erg gunstig af bij het bovenstaande. En nog steeds is de wereld niet volledig met het Evangelie bereikt.

Is hier een reden voor? Wij geloven, ja, weten zeker van wel. De verklaring zit hem niet in een verschil in Gods voornemen of in Gods bereidheid dat voornemen te ondersteunen. Het ligt aan het verschil in inzicht in de basis, de methode en het doel van het werk van God.

We kunnen hiervoor een bewijs aanvoeren uit onze eigen tijd. Gedurende het leven van één man in China, zijn er overal in dat land gemeenten ontstaan met een diep geestelijk karakter, wel vierhonderd in enkele jaren. Toen het communisme dat land overspoelde, was er een beweging gaande die niet alleen China bestreek, maar ook ver daarbuiten ontstonden er levende gemeenten in vele delen van het Verre Oosten. Jarenlang werd dit werk geminacht, vervolgd en gemeden. Maar toen zendingsorganisaties China moesten verlaten, is dit werk doorgegaan, weliswaar met vele martelaren, maar het gaat nog steeds door (geschreven in 1954, vertaler). De man die God verwekt had zit in de gevangenis, maar het werk gaat door.

Hetzelfde vindt ook in India plaats. Door het leven van één door God gegrepen man zijn er in enkele jaren over het hele land en daarbuiten gemeenten ontstaan met een werkelijk nieuwtestamentisch karakter. De tegenstand is heel groot, maar het werk is uit God en kan niet stilgelegd worden. Wat is de verklaring? Het is niet zo dat het hier mensen betreft die zich alleen onderscheiden door grote ijver en toewijding in het redden van zielen. Nee, de verklaring ligt hierin dat het begon met een totaal nieuw verstaan van Christus en Gods eeuwige voornemen aangaande Hem. Deze *openbaring* door de Heilige Geest kwam tot deze dienaren van God en tot de gemeente met een niets ontziende en alles veranderende kracht. Het was niet een traditie, overgeleverd door de vaders, een kant en klaar systeem, waar je zo in kon stappen. Nee, voor ieder van hen was het iets volkomen nieuws, iets wat zo uit de hemel was komen vallen als het ware – en zo was het in feite ook. Deze beweging van God werd tot stand gebracht doordat alle tradities en “oude” dingen door een praktische ervaring van het kruis aan de kant geschoven werden. Ze wordt gekenmerkt door:

1. Een volkomen hemels en geestelijk karakter.
2. Een volkomen aan de kant zetten van alle vooroordeel, exclusiviteit en partijschap.
3. Christus als volkomen Heer en Hoofd rechtstreeks werkend door de soevereiniteit van de Heilige Geest.

Meer en meer besepte men de immense betekenis van Christus in Gods eeuwige raad, en van de Gemeente als Zijn Lichaam. Handelingen is niet te imiteren. Je kunt niet dezelfde resultaten verkrijgen als er niet dezelfde openbaring is: een nieuw besef en bewust worden van Gods volle gedachte betreffende Zijn Zoon. Hiermee valt alle traditie, gevestigde orde, institutionalisme, kerkisme en organisatie weg.

Dit *volledige* voornemen van God naar voren brengen, was het wezen van de profetenbediening, en dat zal het altijd blijven. We spreken dan misschien nu niet meer over “profeten”, maar de functie is nog steeds werkzaam, en de functie is veel belangrijker dan het ambt.

WAT PROFETISCHE BEDIENING INHOUDT

Lezen: Deut. 18:15,18; Hand. 3:22; 7:37; Luc. 24:19; Op. 19:10; Ef. 4:8, 11-13.

“En Hij heeft ... profeten gegeven, ... om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus” (Ef. 4:11,12).

“Hij heeft ... profeten gegeven”. We willen nu nader ingaan op het wezen van profetische bediening. Maar eerst moeten we nog een opmerking maken, want als we spreken over profetische bediening, hebben de meeste mensen zo hun eigen gedachten over wat profetie is. Zij verbinden deze term onmiddellijk met gebeurtenissen, data, enzovoorts, die in de toekomst liggen. Met andere woorden, ze denken ogenblikkelijk aan het voorspellend element in profetische bediening en beperken de functie tot dat element alleen.

Om werkelijk te kunnen verstaan wat profetie is, moeten we dat beperkte idee dat profetische bediening alleen voorspellend is, uit onze gedachten zetten. Profetische bediening omvat veel meer dan de toekomst voorzeggen.

Misschien zou het beter zijn als we zeiden dat de profetische functie, die veel verder gaat dan slechts gebeurtenissen en data, de bediening is van geestelijke interpretatie. Dit dekt elk aspect. Profetie is geestelijke interpretatie. Als je daar even over nadenkt in het licht van profetische bediening in het Woord van God, ben ik er van overtuigd dat je zult zien hoe waar dit is. Het is alle dingen verklaren, interpreteren vanuit een geestelijk oogpunt; de geestelijke gevolgen van dingen uit verleden, heden en toekomst onder de aandacht van Gods volk brengen en hen de geestelijke waarde en betekenis daarvan doen zien. Dat was en is het wezen van profetische bediening.

Uiteraard weten we van de profeten in de Schrift dat ze een speciale functie hadden onder het volk van de Here, maar we moeten niet vergeten dat ze dikwijls hun profetische functie combineerden met andere functies. Samuël was een profeet, maar hij was tevens richter en priester. Mozes was een profeet, maar daarnaast had hij ook andere functies. Ik geloof dat Paulus een profeet was; hij was een apostel, een evangelist; het schijnt me toe dat hij alles was! Om die reden spreken we nu ook niet zozeer over *profeten*, als een aparte categorie, maar over profetische *bediening*. Het gaat ons om de bediening en

we kunnen pas goed over de mens daarachter spreken als we de bediening die hij had, verstaan. We zullen het werktuig beter begrijpen als we het doel zien waartoe het in het leven geroepen is. Daarom nogmaals, als we over profeten of profetische bediening spreken, gaat het ons om de functie, niet om de personen.

Ik ben er zeker van dat degenen die enig geestelijk inzicht hebben in de tijd waarin we leven, met me instemmen als ik zeg dat er in onze tijd een schreeuwende behoefte is aan profetische bediening. Er is nooit eerder een tijd geweest waarin er zo'n behoefte was aan een stem die de dingen geestelijk kon verklaren. Ik wil niet overdrijven, maar ik denk niet dat het teveel gezegd is dat de wereld vandaag bijna volkomen verstoken is van ware profetische bediening in deze zin – een stem die Gods gedachte aan de mensen bekend maakt. Misschien is het er hier of daar wel in zekere mate, maar zeker niet op grote schaal. Hoe vaak roept ons hart het niet uit: “O, dat Gods gedachten over deze situatie toch bekend gemaakt zouden kunnen worden aan Zijn volk, en door Zijn volk heen aan anderen!” Er is een grote, dringende behoefte aan profetische bediening in onze tijd.

Profetische bediening en Gods volledige voornemen

Als we dit beseffen moeten we zien wat deze functie precies inhoudt. Wat is de functie van een profetische bediening? Deze toetst alle dingen aan de volledige gedachte van God, en daarom is het meestal reactionair. In de bijbel zien we hoe de profeten opstonden als een reactie van God op de situatie van Zijn volk; ze riepen het terug, spraken opnieuw Gods gedachte uit en lieten heel duidelijk het licht schijnen op Gods volle plan. De profeten stonden temidden van de stroom – meestal een snelle stroom – als een rots. De loop van de rivier, de gang van zaken, botste tegen die rots op. Ze daagden die loop uit en weerstonden die, en hun aanwezigheid midden in de stroom gaf Gods gedachten weer, die ingingen tegen de algemene loop der dingen. In het Oude Testament begon de bediening van een profeet meestal op een moment dat het geestelijk slecht ging en niet in het minst overeenkomstig Gods gedachten. De situatie was beroerd, verward, vermengd, chaotisch. Er was veel bedrog en misleiding, en vaak was het nog veel erger. Maar de profetische bediening bracht altijd Gods oorspronkelijke en uiteindelijke voornemen met en door Zijn volk weer onder de aandacht. Dat is de kern van de zaak. We stellen opnieuw de vraag: wat is profetische bediening, wat is de functie van de profeet, waar hangt het mee samen? En het allesomvattende antwoord is, dat het te maken heeft met Gods volledige, oorspronkelijke en uiteindelijke voornemen in en door Zijn volk.

Als dit inderdaad zo is, helpt het ons om meteen de nood in onze tijd vast te stellen, want in het algemeen heeft Gods volk hier op aarde in onze tijd

gedeelten van dat voornemen verward met het voornemen als geheel. Men verwacht middelen en methoden, enthousiasme en ijver met Gods doel, en beseft niet dat Gods voornemen alleen tot stand kan komen op Gods manier en met Gods middelen. En de manier en de middelen zijn even belangrijk als het doel zelf. Met andere woorden, u kunt Gods doel niet op elke willekeurige wijze bereiken, door uw eigen ideeën, door programma's of plannen te maken, om zo Gods voornemen te verwezenlijken. God heeft Zijn eigen manier en methode om Zijn doel te bereiken. Gods gedachten omvatten het kleinste detail van Zijn voornemen, en je kunt nooit Gods voornemen ten volle realiseren, tenzij alle details naar Gods hart zijn.

God had tegen Mozes kunnen zeggen: “Zou je Mij een tabernakel willen bouwen? Ik laat het aan jou over hoe je het wilt doen en welke materialen je wilt gebruiken. Je begrijpt wel wat Ik bedoel; ga heen en maak Mij een tabernakel.” Mozes had dan misschien zo ongeveer begrepen wat God graag wilde en daarna naar eigen opvattingen iets kunnen maken. Maar we weten dat God geen enkel detail aan hem overliet, geen knop, geen steek, geen draad. Ik wil hiermee alleen maar onderstrepen wat ik bedoel, namelijk dat profetische bediening de taak heeft Gods volledige, oorspronkelijke en uiteindelijke voornemen bekend te maken, zoals het naar Zijn gedachten is; om in alle details van het christelijk leven Gods gedachten naar voren te brengen, en alles daarmee in overeenstemming te brengen, en alles te laten bepalen door dat voornemen.

Profetische bediening door zalving

a) Gedetailleerde kennis van Gods voornemen

Een eerste kenmerk van profetische bediening in het Woord van God is zalving. Zalving betekent in de eerste plaats dat alleen de Geest van God Gods volledige en gedetailleerde plan kan overzien en dat alleen Hij alles in waarachtige overeenstemming daarmee kan brengen. Alleen Hij kan dat. Het is een van de wonderlijkste dingen in de Schrift om telkens weer te ontdekken dat alles met elkaar in overeenstemming is, dat alle kleine details in het Oude Testament hun geestelijke betekenis vinden in het Nieuwe Testament, dat wat je eerst in de kiem tegenkomt in wezen niet veranderd is als je het later volgroeid ziet. Gods principe is onveranderlijk en je kunt er niet omheen.

God heeft alles in overeenstemming gebracht met Zijn vaststaande principes. God wijkt daarvan niets af. Zijn wet is daar en die is onveranderlijk. De Heilige Geest alleen weet dat alles. Hij kent de wetten en de principes, alle dingen die in geestelijke zin Gods voornemen bepalen. Hij alleen kent het plan en de details, en Hij kan alles zo maken dat het volkomen in overeenstemming is met die principes en wetten. We kunnen er zeker van zijn, dat als er in het uiteindelijke bouwwerk iets is dat niet in harmonie is met Gods oorspronkelijke

basisprincipe, dat vroeg of laat ernstige gevolgen heeft. Het gehele bouwwerk moet in alle details in overeenstemming met het fundament zijn. De meesten van ons hebben geen licht over alles wat dit inhoudt, maar we gaan langzaam verder, we krijgen steeds meer licht, al is het soms maar weinig. Maar de profetische bediening is een verlichte, gezalfde bediening die de dingen terugbrengt naar de plaats van absolute veiligheid, omdat het zich volledig houdt aan het goddelijke principe.

De zalving is in de eerste plaats noodzakelijk omdat alleen de Geest van God vertrouwd is met alle gedachten van God en Hij alleen kan spreken en handelen en dingen tot stand brengen in volkomen overeenstemming met de goddelijke principes die alles bepalen. En alles wat van God komt moet een belichaming zijn van deze principes. Het principe van de gemeente – dat wat de gemeente bepaalt – is dat ze hemels is. Ze is niet van de aarde; ze is verbonden met Christus in de hemel. De gemeente kon niet ontstaan voordat Christus in de hemel was, en dat betekent dat de gemeente evenzeer op hemelse grond moet komen, geestelijk gesproken. Ze moet alle aardse grond verlaten en werkelijk een hemels, geestelijk iets zijn, hoewel ze hier nog op aarde is. Dat is een goddelijke wet die heel duidelijk naar voren komt in het Nieuwe Testament, vooral in het boek Handelingen.

Maar dit is niet iets nieuws dat pas ontstaan is in het Nieuwe Testament. God heeft die wet gelegd in alles wat in het Oude Testament op profetische wijze op de gemeente en op Christus sloeg. Isaäk mocht niet zelf het land verlaten om een vrouw te vinden in het buitenland. Hij moest daar blijven en de dienstknecht werd uitgezonden om haar daar te brengen waar hij zich bevond. Dat is de wet, Christus is in de hemel; de Geest wordt uitgezonden om de gemeente daar te brengen waar Hij is – eerst op geestelijke wijze en dan later letterlijk, maar het principe is duidelijk. Jozef moest verworpen worden. Hij moest als het ware door de dood heen uiteindelijk op de troon komen. En met zijn troonsbestijging ontvangt hij ook zijn vrouw Asnath. Jozef is een duidelijk type van Christus. Bij Zijn verhoging ontvangt Christus Zijn gemeente, Zijn bruid. Pinksteren is in werkelijkheid het resultaat van de verhoging van Christus, wanneer de gemeente geestelijk in een levende relatie met Hemzelf, de verhoogde Christus, gebracht wordt. Dat is het principe in dat eenvoudige verhaal van Jozef. En zo kunt u doorgaan, en zien hoe God in eenvoudige details alles in overeenstemming met Zijn principe gedaan heeft. Zijn eeuwige principes vinden we terug in de meest eenvoudige dingen van het Oude Testament, en zo blijkt het waar te zijn wat er in Openbaring 19:10 staat, dat het getuigenis van Jezus de geest der profetie is. Alleen de Heilige Geest kent alle goddelijke principes, alleen Hij kent Gods gedachten ten volle. Wanneer wij daarom alle dingen willen stellen in het licht van Gods gedachten, van Zijn voornemen, kan dat alleen onder een zalving en dat betekent dat de Geest van

God de touwtjes in handen heeft. Een gezalfde bediening betekent dat God de Heilige Geest verantwoordelijk is geworden voor het geheel. Hij heeft Zich eraan verbonden. Ik denk niet dat iemand zal willen beweren dat de Heilige Geest niet nodig is of dat het mogelijk is de dingen zonder Hem te doen. Maar dat houdt heel wat meer in dan een algemene waarheid.

b) Kennis door openbaring verkregen

Dit brengt ons tot ons tweede punt. Behalve zalving is er ook openbaring nodig. We kunnen in het algemeen accepteren dat de Heilige Geest alles behoort te doen, van het begin tot het einde, maar in de praktijk hebben we er een heel leven voor nodig om dat te leren, want het is noodzakelijk dat we op elk punt openbaring ontvangen. Om die reden werden profeten vroeger “zieners” genoemd, mensen die konden zien. Zij zagen wat anderen niet zagen. Ze zagen wat anderen onmogelijk konden zien, zelfs de religieuze, godvrezende mensen niet. Ze zagen omdat ze openbaring hadden.

Een profetische bediening vereist openbaring; het is een bediening van openbaring. Ik wil dat graag beklemtonen. Ik denk hierbij niet aan openbaring buiten de Schrift om. Ik kan niet instemmen met bepaalde “profeten” in de gemeente vandaag, die profeteren buiten de Schrift om en dus toevoegen aan de Schrift. Nee, binnen de openbaring van de Schrift – en God weet hoe groot die is! – beweegt de Heilige Geest Zich om te openbaren wat “geen oog heeft gezien en wat geen oor heeft gehoord”. Dat is het wonder van het leven in de Geest. Het is een leven van voortdurend nieuwe ontdekkingen. Alles is vol verrassing en verwondering. Een leven, geleid door de Heilige Geest, kan nooit statisch zijn; je bereikt nooit een eindstadium, er is altijd meer. Een leven, geleefd in de Heilige Geest, is een leven dat zich bewust is dat er oneindig veel meer is dan men gezien heeft. Mensen die het allemaal weten, voor wie alles vaststaat en die niet verder kunnen zien – laat staan verdergaan – dan hun geestelijke neus lang is, zijn in een situatie die de Heilige Geest vreemd is. Profetische bediening onder de Heilige Geest is een bediening door toenemende openbaring.

Een profeet was een man die telkens weer naar God terugging en niet eerder sprak dan wanneer God hem het volgende punt had laten zien. Hij ging niet gewoon door met profeteren omdat hij profeet was van beroep. Hij was niet in het minst professioneel. Als dat wel zo was, was dat een ramp. Het werd inderdaad professioneel door de “profetenscholen”, die door Samuël gesticht werden. We mogen beslist deze profetenscholen niet verwarren met het ambt van de ware profeten. Er was verschil tussen hen die afstudeerden aan de profetenscholen en de ware profeten zoals Samuël, Elia en Eliza. Telkens wanneer iets professioneel wordt, gaat er iets verloren, omdat juist het wezen en de aard van profetische bediening gekenmerkt worden door steeds nieuwe open-

baring. Iets dat geopenbaard wordt is nieuw. Het kan iets bekends zijn, maar het heeft iets fris voor degene die de openbaring ontvangt. En het is zo nieuw en wonderbaar, dat het voor hem lijkt alsof niemand dat ooit eerder gezien heeft, hoewel duizenden het misschien wel eerder gezien hebben. Het ligt in de aard van openbaring om de dingen levend en fris te houden, gevuld met goddelijke energie. Iets van God dat verloren is gegaan in uw leven kunt u nooit terugkrijgen door de oude waarheid weer te formuleren. U mag alle waarheden van de eerste gemeente exact kunnen formuleren, maar er toch heel ver vanaf zijn, omdat u niet aan de voorwaarden voldoet waaraan men toen wel voldeed.

Profetische opvolging is niet de opvolging van onderricht, maar van zalving. Iets kan van God komen, door de werking van God. Het kan heel echt zijn, heel levend, wat God door een werktuig tot stand brengt, of dat nu een persoon is of een gemeente. Het is levend omdat de zalving van God er op rust. En dan probeert iemand dat te imiteren, te kopiëren; iemand die is aangewezen of gekozen om de opvolger te zijn. En het werk gaat door en groeit, maar er ontbreekt een vitaal element. Opvolging is door zalving, niet door het overnemen van een patroon, een uiterlijke wijze van doen, of zelfs een leer. We kunnen nieuwtestamentische situaties niet terugkrijgen door de leerstellingen van het Nieuwe Testament opnieuw naar voren te brengen. We hebben nieuwtestamentische zalving nodig. Ik zeg niet dat de leer er niet toe doet; die is noodzakelijk. Maar het is de zalving die iets levend en fris maakt. Alles moet door openbaring komen.

Sommigen weten wat het is om de bijbel te analyseren en daarna op interessante wijze de inhoud en leerstellingen van alle bijbelboeken naar voren te brengen. Dat zouden we bijvoorbeeld ook met de Efezebrief kunnen doen. We kunnen die brief analyseren, alles wat er staat over de gemeente en het Lichaam, maar intussen zo blind zijn als een mol. Totdat, na een diep werk van God in ons, de dag komt dat we de Gemeente *zien*, het Lichaam *zien* – we *zien* de Efezebrief! Het waren twee werelden: de een was waarheid, juist en gedetailleerd, heel interessant en fascinerend, maar er ontbrak iets. We konden de waarheid zelfs van begin tot eind oplepelen, maar we wisten niet wat er in stond. Tenzij er iets in ons gebeurt, kunnen we denken dat we het weten. We kunnen er zeker van zijn dat we het weten. We kunnen zelfs ons leven er voor op het spel zetten. Maar we weten het niet. Het zijn twee heel verschillende dingen: een scherp verstandelijk kennen van de dingen uit Gods Woord, en een geestelijke openbaring. Het zijn twee werelden – maar het is volslagen onmogelijk om mensen dat verschil te laten zien, totdat er iets gebeurd is. We zullen daar later nog op ingaan, maar hier alleen het feit noemen. Door zalving is er openbaring en dat is wezenlijk om te kunnen zien wat God verlangt, in het algemeen zowel als in details. Samenvattend kunnen we zeggen: een profetische bediening is iets wat door de Heilige Geest *het voornemen van God gezien*

heeft, oorspronkelijk en uiteindelijk, hoewel veel bijzonderheden nog geopenbaard moeten worden, zelfs aan de meest verlichte dienstknecht van God.

c) Alles in overeenstemming met Gods gedachten

En dan is er het derde punt in verband met deze zalving. We hebben het al beknopt aangeduid – *nauwgezetheid*.

De zalving geeft die directe aanraking met God, en dat betekent Hem zien van aangezicht tot aangezicht. Was dit niet in het kort de weergave van Mozes' leven? “Zoals Mozes, dien de HERE gekend heeft van aangezicht tot aangezicht, is er in Israël geen profeet meer opgestaan” (Deut. 34:10). En als dat plaatsvindt, komt u op een punt waar u rechtstreekse geestelijke kennis van God ontvangt, rechtstreekse aanraking met God, daar waar een open hemel is, en u kunt onmogelijk meer iemand zijn die in een compromis leeft, die afwijkt van wat God aan uw hart heeft laten zien.

Wat zegt de apostel van Mozes? “Mozes was getrouw in geheel zijn huis als dienaar” (Hebr. 3:5). De trouw van Mozes zien we vooral en voornamelijk in de wijze waarop hij zich nauwgezet liet leiden door wat God zei. U weet wat in de laatste hoofdstukken van Exodus telkens en telkens weer herhaald wordt: “... zoals de HERE Mozes geboden had”. Alles werd gedaan zoals God zei. In alles wat Mozes moest maken en oprichten was hij tot in het kleinste detail nauwgezet. Wij weten uiteraard waarom, en hier hebben we die geweldige, allesomvattende verklaring van wat ik gezegd heb over principes: God heeft te allen tijde, in alle details Christus op het oog, en dat hele systeem dat Mozes instelde was een nauwgezette uitbeelding van Christus. Daarom was het noodzakelijk dat hij in elk detail nauwgezet was. Het is een moeilijke weg die veel kost, maar u kunt geen openbaring ontvangen en blijven ontvangen, en tegelijk water bij de wijn doen in allerlei kleinigheden en ze anders doen dan zoals God het wil. U kunt u niet meer laten leiden door diplomatie of beleid of publieke opinie. U kunt u alleen maar laten leiden door wat de Here in uw hart over Zijn voornemen gezegd heeft door openbaring. Dat is profetische bediening.

Profeten waren geen mensen die zich aanpasten en zich schikten in iets dat betrekkelijk goed was. Ze gaven zich nooit geheel als iets slechts vergelijken-derwijs goed was. Kijk maar naar Jeremia. Op zekere dag in Jeremia's leven kwam er een goede koning die alles probeerde te herstellen. Hij liet een geweldig Pascha vieren en de mensen kwamen met duizenden om dat Pascha te vieren. Het was iets geweldigs. Er waren grote dingen gaande in Jeruzalem, maar in dat alles, ook al was het goed, ging Jeremia niet mee. Hij had een voorbehoud en hij had gelijk. Later bleek dat het voornamelijk iets uiterlijks was geweest en dat het hart van het volk niet veranderd was. De hoogten werden niet afgebroken, en Jeremia's oorspronkelijke profetie bleef gelden. Als de ogenschijnlijke hervorming echt geweest was, waren Jeremia's profetieën

aangaande de ballingschap, de verwoesting van de stad en het volkomen prijsgeven aan het oordeel waardeloos gebleken. Jeremia werd innerlijk tegengehouden. Misschien heeft hij het niet begrepen, misschien was hij wel van zijn stuk, maar zijn hart stond hem niet toe met dit ogenschijnlijk goede mee te gaan. Later ontdekte hij de reden daarvan. Ook al was het tot op zekere hoogte goed, er was geen diepgaande verandering van het hart, en daarom moest het oordeel komen.

De profeet kan niet volledig aanvaarden wat slechts betrekkelijk goed is, ook al verheugt Hij zich over de mate van verbetering. Uiteraard behoren we dankbaar te zijn voor alles wat juist is en waar en van God, maar we kunnen niet zeggen dat dit het is wat het hart van God volledig bevredigt, dat dit alles is wat de Here verlangt. Nee, deze profetische bediening houdt een volkomen trouw in aan Gods gedachten. Het is een bediening van nauwgezetheid. Dat is wat de zalving inhoudt en we hebben gezegd waarom. God heeft een *volle, volledige* Christus op het oog.

Die laatste woorden in Openbaring 19:10 vatten het samen. In één zin wordt alle profetische bediening vanaf het begin samengevat. Ik veronderstel dat profetische bediening begonnen is toen er gezegd werd dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou vermorzelen. Daarna kwam Henoch die profeteerde, en zei: “Zie, de Here is gekomen ...” (Judas:14), en zo ging het door. Alles wordt samengevat aan het eind van het boek Openbaring in deze gedachte, dat het getuigenis van Jezus de geest der profetie is. Dat wil zeggen dat vanaf het begin de geest der profetie daarop gericht was: het getuigenis van Jezus. De geest der profetie heeft aldoor Hem op het oog gehad, vanaf de eerste profetie, “het zaad der vrouw”, tot aan: “Zie, de Here is gekomen” (merkwaardig hoe reeds van meet aan begin en einde samenkomen!) En zo ging het door het hele Oude Testament heen altijd om de Here Jezus, een volledige Christus. “En Hij heeft ... profeten gegeven ... totdat wij allen ... de volheid van Christus bereikt hebben.” Dat is het einde, en God kan nooit met minder genoegen nemen dan de volheid van Zijn Zoon, uitgedrukt door de gemeente. De gemeente behoort de volheid van Hem te zijn, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus. Daartoe dient de profetische bediening, tot de volheid van Christus, Christus alles in allen, Christus allesomvattend. Het moet alles Christus zijn, van binnen en van buiten. Christus, de eerste en de laatste. Christus in het geheel en Christus in ieder detail. En als u Christus ziet door openbaring, kunt u nooit iets accepteren wat minder is of anders. U hebt gezien, en dat bepaalt alles. De weg tot Gods doel is *zien* door de Heilige Geest, en dat zien is de basis van deze profetische bediening.

Ik denk dat ik het hierbij moet laten. Als we de aard van de bediening zien, zien we meteen hoe het instrument moet zijn. Het instrument kan een persoon zijn die zo'n bediening vervult, maar het kan ook collectief zijn. Het gaat om de

vitale functie, die vervuld wordt. God wil dat de man en de functie identiek zijn, niet de man en een professionele of officiële positie met een titel, wat die titel dan ook moge zijn. Niemand hoeft rond te trekken en zich als profeet bekend te maken, maar God geve dat er in onze tijd een profetische bediening zal opstaan, zodat Zijn gehele voornemen aangaande Zijn Zoon opnieuw bekend gemaakt wordt aan Zijn volk. Dat is hun nood en tevens de Zijne.

DE VORMING VAN EEN PROFEET

Profetische bediening is niet iets tijdelijks, maar heeft zijn oorsprong in het eeuwige. Het komt voort uit de eeuwige raadslagen van God.

Misschien vraagt u zich af wat ik bedoel. We weten dat zonder enige uitleg of definiëring, meteen in het begin iets ontstaat en zijn plaats inneemt in Gods bestel, iets wat deze functie heeft. Het Woord zegt simpelweg, toen Adam zondigde en uit de hof verdreven werd: “God stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, om de weg tot de boom des levens te bewaken” (Gen. 3:24).

Wie of wat zijn de cherubs? Waar komen zij vandaan? We hebben niet eerder iets van hen gehoord en er wordt geen verklaring gegeven. God heeft ze daar geplaatst om de weg tot de boom des levens te bewaken. Ze bewaken het leven, om de dingen naar Gods plan te bewaren. Want de gedachten van het menselijk hart zijn afgeweken van Gods gedachten en boos geworden. Alles is bezoedeld en daarom worden er bewakers neergezet, de cherubs, die Gods geweldige plan voor de mens – goddelijk leven, ongeschapen leven – moeten bewaken.

Maar later lezen wij wat de cherubs zijn; deze symbolische vertegenwoordiging heeft een viervoudig aspect – de leeuw, het rund, de mens en de arend. En het blijkt heel duidelijk dat de overheersende factor de mens is. Het is in feite *een mens* met nog drie andere aspecten, die van de leeuw, het rund en de arend. De leeuw is een symbool van koningschap, van heerschappij; het rund van dienstbaarheid en offerande; de arend van hemelse heerlijkheid. Maar de mens, het overheersende aspect van de cherubs, wat is dat?

We weten dat door de hele bijbel heen de mens in de goddelijke orde de plaats heeft van profeet, Gods vertegenwoordiger. Gods gedachten worden vertegenwoordigd door *een mens*. Dat was de bedoeling in de schepping van Adam naar Gods beeld en gelijkenis – om de persoonlijke belichaming en uitdrukking van al Gods gedachten te zijn. Daarvoor werd de mens geschapen. Dat zien we ook in *de Mens*, die God was, geopenbaard in het vlees. Hij was de volmaakte uitdrukking van al Gods gedachten.

Waar komt deze symboliek van de cherubs vandaan? Het is er eenvoudig. Het komt uit de eeuwigheid. Het is een goddelijke, eeuwige gedachte en het

draagt zorg voor de dingen om ze voor God te bewaren. Zodat de mens, de Zoon des mensen in het bijzonder, verbonden is met het profetische ambt. En die profetische functie is eeuwig. Het is de vertegenwoordiging van goddelijke gedachten en bedoeld om Gods gedachten zuiver en in volheid te bewaren. Dat is de gedachte achter de mens, de profeet, en dat is die profetische functie.

De profeet en zijn boodschap zijn één

Maar wat houdt dat in? Hier komen we bij het allerbelangrijkste punt. Het is de absolute vereenzelviging van het werktuig met zijn bediening. Profetische bediening is niet iets wat je zomaar op kunt pakken. Het is iets wat je *bent*. Geen bijbelschool kan van jou een profeet maken. Samuël richtte de profetenscholen op. Om twee redenen – de verspreiding van godsdienstige kennis en het opschrijven van de gewijde geschiedenis, de kronieken. In de dagen van Samuël was er geen open visie (N.B.G.: “Gezichten waren niet talrijk”), het volk had het Woord van God verloren. Ze moesten opnieuw onderwezen worden in het Woord van God. En de geschiedenis van Gods handelen moest opgeschreven worden voor de komende generaties. Dat was de voornaamste reden waarom de profetenscholen werden opgericht. Maar er is een groot verschil tussen die academische profeten en de levende, gezalfde profeten. De academische profeten werden dat beroepsmatig, en al gauw zakte het niveau af. Alle valse profeten kwamen van een profetenschool en werden op grond daarvan algemeen als zodanig erkend. Ze hadden ervoor gestudeerd en werden geaccepteerd op grond van hun diploma. Maar het waren valse profeten. Naar een bijbelschool gaan of theologie studeren maakt je niet automatisch tot een profeet van God.

Mijn punt is dit: de eenheid van het werktuig met zijn bediening is het wezen van Gods gedachte. Een mens wordt geroepen om Gods gedachten weer te geven door wat en wie hij *is*, niet door iets wat hij op zich genomen heeft als een bepaalde bediening, niet door iets wat hij doet. Het werktuig zelf is de bediening en die twee kun je niet scheiden.

De noodzaak tot zelfontlediging

Dat verklaart alles in het leven van de grote profeten. Het verklaart het leven van Mozes, de profeet die door God werd verwekt uit het midden van zijn broeders (Deut. 18:15,18). Mozes trachtte zijn levenswerk op te nemen. Hij was een man van uitzonderlijke bekwaamheden, “onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren” (Hand. 7:22), met grote natuurlijke kwalificaties en gaven. Toen kreeg hij op de een of andere manier het idee van een levenswerk voor God. Jazeker, het was een goed idee. Het was oprecht gemeend, er was geen enkele

twijfel aan zijn motieven. Maar hij probeerde dat werk op zich te nemen op basis van zijn natuurlijke bekwaamheid en ijver. En op die basis was het gevolg rampzalig.

Op deze manier wordt iemand geen profeet. Zo kan het profetische ambt niet vervuld worden. Mozes moet de woestijn in en veertig jaar lang ontledigd worden tot er niets meer over is van die basis waarop hij zijn vertrouwen stelde om Gods werk te doen. Hij was van nature een mens “machtig in zijn woorden en werken”, en toch zegt hij nu: “Ik ben geen man van het woord ... ik ben zwaar van mond ...” (Ex. 4:10). Al zijn natuurlijke bekwaamheid en bronnen waren volslagen ondermijnd. Ik denk niet dat Mozes met zijn antwoord bedoelde: “Toen wou U het me niet laten doen, nu doe ik het niet meer.” Ik denk dat hij een man was onder Gods discipline, maar er niet onder gebukt ging. Hij was niet gefrustreerd. Dit blijkt wel uit de eerste tijd in de woestijn (Ex. 2:16,17), hoe behulpzaam hij was, daar bij de bron. Hij was niet uit zijn humeur omdat God niet met hem was in Egypte, dat hij had moeten verlaten, maar deed wat hij kon om te helpen. Zulke kleine dingen geven aan hoe het met een mens staat.

Wij gaan door tijden van beproeving heen onder de hand van God en komen zo gemakkelijk in een gemoedstoestand waarbij we eigenlijk zeggen: “De Here hoeft mij niet, Hij heeft mij kennelijk niet nodig!” Het kan ons allemaal niets meer schelen; wij zijn door onze beproevingen in de put geraakt en onbruikbaar geworden. Ik geloof niet dat de Here iemand in zo’n toestand kan gebruiken. Elia, ontmoedigd, vluchtte naar de woestijn in een spelonk in de bergen, maar hij moest eerst ergens anders gebracht worden voor de Here iets met hem kon beginnen. “Wat doet gij hier, Elia?” (1 Kon. 19:9). De Here kan niemand die wanhopig is een opdracht geven. Iemand heeft ooit geschreven: “God vergeeft u alles, behalve uw wanhoop” (F.W.H. Myers, in “Paulus”) – omdat wanhoop betekent dat je je geloof in God verloren hebt, en God kan nooit iets doen met iemand die zijn geloof kwijt is.

Mozes was tot het laatste beetje ontledigd en toch was hij niet boos op God. Wat was de Here aan het doen? Hij was een profeet aan het vormen. Voor die tijd zou Mozes een ambt op zich genomen hebben; de profetische functie zou hem gediend hebben; hij zou die gebruikt hebben. Er was geen innerlijke vitale relatie tussen de man en het werk dat hij moest doen. Dat waren twee verschillende dingen; het werk was objectief voor hem. Na veertig jaar in de woestijn is hij klaar om subjectief te worden, onderworpen. Er is iets gebeurd. Er is een werk gedaan dat de man geschikt gemaakt heeft om een levende uitdrukking van de goddelijke gedachte te zijn. Hij is ontledigd van zijn eigen gedachten om plaats te maken voor Gods gedachten. Hij is ontledigd van zijn eigen kracht, zodat alle energie van God zou zijn.

Is dat misschien niet de betekenis van de brandende braamstruik die niet

verteerd werd? Het is een gelijkenis, maar ik denk dat de onmiddellijke toepassing was dat het iets tot Mozes te zeggen had. “Mozes, je bent maar een zwak schepsel, een doodgewone struik in de woestijn, een gewoon mens, zonder een enkele mogelijkheid in jezelf, maar er is een hulpbron die met je mee kan gaan en je staande kan houden, zonder dat je verteerd wordt. Het is een energie die niet van jezelf is – de Geest van God, de energie van God.” Dat was de grote les die deze profeet moest leren. “Ik kan het niet!” “Goed”, zei de Here, “maar IK BEN.”

Er wordt tegenwoordig veel ophef gemaakt van de natuurlijke kant van veel van Gods dienstknechten en meestal met tragische gevolgen. We maken veel van Paulus. “Wat een groot man was die Paulus, wat een persoonlijkheid, wat een intellect, wat een scholing, wat een geweldige bekwaamheid!” Dat kan allemaal wel waar zijn, maar vraag Paulus eens wat voor waarde dat voor hem had in een situatie van geestelijke strijd. Hij zou uitroepen: “En wie is tot zulk een taak bekwaam? ... Onze bekwaamheid is Gods werk” (2 Cor. 2:16; 3:5). Paulus ging door ervaringen heen waarin hij, net als Mozes, wanhoopte aan zijn eigen leven. Hij zei: “Voor eigen besef achtten wij ons als ter dood verwezen, opdat wij niet op onszelf ons vertrouwen zouden stellen” (2 Cor. 1:9).

Een boodschap door ervaring geleerd

Ziet u hoe het principe de hele tijd werkzaam is dat God de dienaar en de bediening identiek maakt? Dat zie je bij alle profeten. De Here liet Zich door niets weerhouden. Hij getroostte Zich veel moeite. Hij werkte zelfs door het gezinsleven, de nauwste relatie in het leven. Denk aan het drama van Hosea’s huwelijksleven. Denk aan Ezechiël, wiens vrouw door de Here in één slag werd weggenomen. De Here zei: “Sta ’s morgens vroeg op, zalf uw aangezicht, laat helemaal niets van rouw of verdriet zien; doe alsof er niets gebeurd is, toon jezelf aan de mensen, doe je werk met een vrolijk gezicht, zodat je ze nieuwsgierig maakt en gaan vragen wat je bedoelt met zo’n absurd gedrag.” De Here bracht dit grote verdriet in zijn leven en vroeg hem zo te handelen. Waarom? Ezechiël was een profeet. Hij moest een belichaming van zijn boodschap zijn. En de boodschap was: “Israël, Gods vrouw, is dood voor God. Hij heeft haar verloren en Israël slaat er geen acht op. Ze gaat gewoon door alsof er niets aan de hand is.” De profeet moet dit overbrengen door zijn eigen ervaring. God werkt het in zijn leven in, om daardoor bediening voort te brengen in het leven van Zijn dienstknecht.

God staat ons niet toe zelf dingen aan te pakken. Als we onder de heerschappij van de Heilige Geest staan, gaat Hij ons tot profeten maken, dat wil zeggen, Hij gaat de profetie maken tot iets wat in ons plaatsvindt, zodat wat we zeggen de verwoording is van wat in ons binnenste gedaan is. In sommige

levens doet God het in veel jaren van onbegrijpelijk diepe wegen, niets ontziend, alles rakend. En zo wordt het werktuig gemaakt tot de boodschap. Mensen komen niet om te *horen* wat je te *vertellen* hebt. Ze zijn gekomen om te *zien* wat je *bent*, wat God uitgewerkt heeft in je leven. Wat een prijs moet het profetisch instrument betalen!

Dus ging Mozes de woestijn in om van zijn natuurlijke leven ontdaan te worden, van zijn natuurlijke mentaliteit; om tot het nulpunt gebracht te worden; om het in hem te laten werken. En was God gerechtvaardigd? Het was per slot van rekening bedoeld voor de toekomst. Wat een vreselijke druk kwam er op dat leven! Soms bezweek Mozes er bijna onder. “Ik alleen kan de zorg voor dit gehele volk niet dragen; dat is mij te zwaar” (Num. 11:14). Wat was zijn krachtbron? Als dat de oude krachtbron was die hij in Egypte had, had hij het geen jaar volgehouden. Hij kon de provocatie in Egypte niet verdragen. Hij moest wat doen, en vechten. Onder die stress daar, veertig jaar geleden, bezweek hij zowel moreel als geestelijk. Maar nu, wat moest hij doen met deze rebellen? Hoe lang moest hij hen verdragen? Wat een verschrikkelijke last kreeg hij daar in de woestijn te dragen, en alleen een diep werk in zijn binnenste, door God gedaan, zou genoeg zijn om door te gaan.

Ook wij kunnen onder een geweldige druk komen. Vaak komt daar die sterke verzoeking: “Laten we een beetje kalmer aan doen, een klein compromis sluiten, niet zo radicaal zijn; je krijgt meer open deuren als je het wat makkelijker neemt; je bereikt veel meer op die manier!” Wat is je redding in dat uur van verzoeking? Het enige is dat God iets in jou gedaan heeft. Het is een deel van je wezen geworden, niet iets wat je op kunt geven; jij bent het, het is je leven. Dat is het enige. God wist wat Hij met Mozes deed. Het moest zo één met de man zelf zijn dat ze niet te scheiden waren. De man was de profetische bediening.

Hij werd verworpen door zijn broeders; ze moesten hem niet. “Wie heeft u tot overste en rechter over ons aangesteld?” (Ex. 2:14). Dat is de menselijke kant ervan. Maar er was ook een goddelijke kant. Het was God die hem veertig jaar in de woestijn bracht. Dat was nodig, van Gods kant bekeken. Het leek of het werk van mensenhanden was. Maar zo was het niet. Die twee dingen gingen samen. Dat zijn broeders hem verwierpen was een onderdeel van het soevereine doel van God. Het was de enige manier waarop God de gelegenheid kreeg die Hij nodig had om deze man te hervormen. De werkelijke toebereiding van deze profeet vond plaats in de tijd dat zijn broeders hem verwierpen. O, de wonderbare soevereiniteit van God! Een donkere tijd, een diepe tijd, een tijd van breken en verbrijzelen, van volkomen ontleding. Het lijkt alsof er niets meer overblijft. Toch is dat alles Gods manier om profetische bediening te vormen.

Een boodschapper door God bevestigd

Ik verwacht dat Mozes in het begin erg wettisch geweest zou zijn – je moet dit doen en dat – enzovoort, als een despoot. Als we hem na al die jaren uit de handen van de Pottenbakker zien komen, is hij, zoals de bijbel zegt, “zeer zachtmoedig, meer dan enig mens op de aardbodem” (Num. 12:3) en God kon nu achter hem staan. Dat kon Hij niet op die dag toen hij in trots en arrogantie zelf in actie kwam. God moest dat op zijn beloop laten met dat onvermijdelijke gevolg. Maar toen Mozes als de zachtmoedigste van alle mensen, een verbroken en nederig man, aangevallen werd op zijn leiderschap, verdedigde hij zijn positie niet. Hij gaf het eenvoudig over in Gods handen. Zijn houding was: “We laten de Here beslissen. Ik heb geen persoonlijke positie te verdedigen. Als de Here mij tot Zijn profeet gemaakt heeft, laat Hem dat dan duidelijk maken. Ik ben bereid mijn functie op te geven als die niet van de Here is.” Wat een totaal andere geest! En de Here stond hem bij die gelegenheden op wonderbare en machtige wijze bij, maar verschrikkelijk voor hen die zich tegen Mozes verzetten (Num. 12 vanaf :2; 16 vanaf :3).

Profetische bediening is een leven, geen leer

Wat is een profeet dan? En wat is zijn functie? Het is dit. God neemt een werktuig in Zijn handen (individueel of collectief zoals bij Israël) en Hij gaat met dat werktuig door een diepe weg van verbreking, uitschakeling, ontgoocheling, van totale verandering van mentaliteit, zodat bepaalde punten die krampachtig werden vastgehouden, losgelaten moeten worden. In plaats daarvan ontwikkelt zich een wonderbare plooibaarheid, een aanpassingsvermogen en bereidheid om te leren. Alles wat slechts objectief was in het werk van God, in de goddelijke waarheid, alles wat orthodox of fundamentalistisch was, alle meningen over wat goed was en wat fout, die zo strak en wettisch werden vastgehouden – dat alles wordt door God verbroken. Er komt een totaal nieuwe visie op de dingen. Niet langer een formeel systeem, iets buiten je wat je gewoon op je kunt nemen, maar iets dat innerlijk in het werktuig wordt ingewerkt. Dat wat het werktuig is, dat is de bediening. Niet wat hij als leer aanvaard heeft en nu aan anderen leert.

O, om vrij te zijn van dat afschuwelijke religieuze gedoe! Vrij van door anderen aangeprete leringen en interpretaties, bekend staan als iemand die die-en-die leer aanhangt. O, dat God ons daarvan mag bevrijden! Wat heerlijk om naar die plaats gebracht te worden waar het een zaak van *leven* is – van wat God reëel in ons gedaan heeft, wat Hij van ons gemaakt heeft! Eerst heeft Hij ons verbrijzeld en toen heeft Hij ons opnieuw gevormd op grond van een nieuw geestelijk principe. En dat komt tot uitdrukking in bediening. Wat er gezegd wordt komt voort uit wat daarachter gebeurd is, misschien wel jarenlang en zelfs tot de dag van vandaag toe.

Ziet u de wet van profetisch functioneren? God zorgt ervoor dat de waarheid die Zijn gezalfde werktuigen verkondigen, eerst hun eigen ervaring wordt. Elke waarheid die door hen in woorden wordt uitgedrukt is iets wat een geschiedenis heeft. Ze zijn door de diepte gegaan en werden veranderd door die waarheid. Het was hun leven en daardoor is het een deel van henzelf geworden. Dat is de aard van profetische bediening.

Een profeet – verdraagzaam maar zonder compromis

We hebben iets gezien van de verandering in Mozes. Iets daarvan zie je ook bij Samuël. Ik denk dat Samuël één van de beminlijkste persoonlijkheden in het Oude Testament is. En hij wordt een profeet genoemd. Hebt u opgemerkt dat hij, hoewel zijn hart volkomen toegewijd is aan Gods hoogste en volledige gedachte en er in zijn hart geen enkel compromis te vinden is, toch een verbazingwekkende liefde toont voor Saul in de eerste maanden van diens regering? Toen leek Saul het goede nog te zoeken. Maar u moet niet vergeten dat Saul de ontkenning vertegenwoordigt van de rechtstreekse heerschappij van God. Israël verwierp die heerschappij en wilde een koning. “Stel nu een koning over ons aan om ons te richten”, zeiden ze. God zei tegen Samuël: “Niet ú hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen” (1 Sam. 8:5-7).

Koningschap was evengoed een goddelijk principe als profetie. De leeuw én de mens. De vorst die Gods heerschappij vertegenwoordigt heeft zijn plaats. Maar bij Saul ligt het op een lager vlak. Zijn koningschap bracht de goddelijke gedachte op het lagere niveau van de wereld: “... als bij alle andere volken”. Een goddelijke gedachte werd in de handen van vleselijke mensen genomen, tot het niveau van de wereld verlaagd, en Samuël wist het. In zijn hart kon hij dat niet accepteren en hij beklagde zich daarover bij God. Hij was erop tegen, want hij zag wat het betekende. Maar wat was hij vriendelijk en welwillend ten aanzien van Saul, zo lang hij maar kon!

Waarom zeg ik dat? Omdat ook vandaag nog zoiets voorkomt. De dingen van God zijn door vleselijke mensen ter hand genomen en op een laag aards niveau gebracht. De directe heerschappij van de Heilige Geest is vervangen door comités en besturen enzovoort. De mensen hebben de leiding genomen in de dingen van God en runnen alles voor God. De nieuwtestamentische manier om Gods wil en gedachten te leren kennen door vasten en gebed, kent men nauwelijks. Degenen die geestelijk zijn, die weten, die zien, die verstaan, kunnen dat niet aanvaarden. Maar ze moeten heel vriendelijk en welwillend blijven. Een ware profeet, zoals Samuël, zal zo lang mogelijk welwillend blijven, totdat dat verkeerde element de vorm aanneemt van uitgesproken ongehoorzaamheid aan het licht. De Here kwam tot Saul door Samuël en gaf hem duidelijk te verstaan wat hij moest doen. Met niet mis te verstane duidelijkheid gaf God

hem te kennen wat Hij van hem vroeg, en hij was ongehoorzaam. Toen zei Samuël: “Ik ga hier niet langer in mee.” Hij was onvermurwbaar. “Omdat gij het woord des HEREN verworpen hebt, heeft Hij u verworpen, zodat gij geen koning meer zult zijn” (1 Sam. 15:23). Samuël ging zover als hij gaan kon. Dat is welwillendheid.

Uiteraard zijn voorbeelden altijd zwak en onvolkomen, maar u ziet waar het om gaat. De profeet Samuël toonde heel veel verdraagzaamheid ten aanzien van dingen die verkeerd waren, zelfs als hij ze in zijn hart niet kon aanvaarden. Hij hoopte dat het licht zou doorbreken en er gehoorzaamheid zou volgen en dat de situatie zo nog gered kon worden. We dienen heel welwillend te zijn ten opzichte van alles waar we het niet mee eens zijn.

Het punt waar het om gaat is dit: Mozes moest dit leren; hij moest zo gemaakt worden. We zijn meer geschikt om Gods voornemen te dienen, we zijn betere profeten als we dingen waarmee we het niet eens zijn, kunnen verdragen, dan wanneer we in onze ijver als beeldenstormers er alleen maar opuit zijn om dat wat niet goed is te vernietigen. De Here zegt: “Dat is niet goed.”

In alles wat we gezegd hebben, lag de nadruk maar op één ding – dat profetische bediening een functie is. Die functie is om alle dingen in relatie tot Gods volledige bedoeling te bewaren, maar niet door op een objectieve en wettische manier een lijn vast te houden. Je kunt een bediening niet oppakken. Je kunt het alleen doen als God in jou datgene ingewerkt heeft waarin je gaat staan, en in zoverre als het door ervaring in je geopenbaard is, door Gods handelen met je. God heeft je ergens doorheen geleid en je weet dat dat zo is. Het is niet dat jij iets gepresteerd hebt, maar eerder dat je in dat proces gebroken bent. Nu ben je geschikt voor iets in de Here.